

K novému ročníku

Nový ročník přináší některé důležité změny. Mění se způsob řízení časopisu a mění se také způsob jeho vydávání.

Počínaje rokem 1991 byl Sociologický časopis řízen menší výkonnou radou a širším redakčním kruhem. Tento dualismus měl své oprávnění v době, kdy bylo třeba na jedné straně zkoncentrovat síly užšího a prostorově blízkého okruhu lidí (tím byli pracovníci Sociologického ústavu, z nichž se výkonná rada převážně skládala) a na druhé straně zapojit co největší počet badatelů z domova i ze zahraničí. Možnosti tohoto uspořádání však již byly vyčerpány, jak konstatovali shodně členové širšího i užšího okruhu na zasedání redakčního kruhu v říjnu 1992. Časopis má nyní vcelku zajištěn pravidelný přísun textů (i když také díky zahraničním badatelům, kteří o publikaci projevují velký zájem) a není tedy třeba kontinuovat "resorty", představované dříve členy výkonné rady.

Časopis řídí redakční rada v čele se šéfredaktorem a jeho zástupcem. Tato rada nyní zahrnuje představitele všech významných sociologických pracovišť, bez ohledu na stupeň jejich dosavadní publikační aktivity. Vyrovnání publikační činnosti různých pracovišť na stejnou úroveň je již úkolem jednotlivých členů redakční rady. Věříme, že autorské zázemí časopisu se rozšíří a jeho žánrový obraz zpestří. Sociologický časopis si chce zachovat svoji převážně akademickou tvář (která jej odlišuje třeba od S-obzoru), neměla by to však být tvář šedivá a jednotvárná. Chceme posílit recenzní činnost (to bude hlavní náplní práce nového zástupce šéfredaktora), rubriku zpráv a také přehledové články. Sociologický časopis bude otevřen textům nadějných studentů.

Již vloni jsme vydali první číslo v angličtině. České země, na rozdíl od Polska či Maďarska, dosud nemají sociologické periodikum srozumitelné ve světě. Potenciální poptávka, jak se ukázalo, by měla překročit počet 700 výtisků. Kolektivně tedy bylo rozhodnuto produkovat nadále pouze čtyři čísla v češtině a k nim dvě čísla v angličtině, jako samostatný časopis. Ten fakt, že se z českého dvouměsíčníku stává čtvrtletník, nám dovolí posílit kritéria kvality ve výběru článků. Zároveň se všem sociologům otevírá možnost předložit výsledky svého bádání mezinárodní obci, ve které jsou mj. zastoupena všechna pracoviště zabývající se problémy postkomunistické transformace, kterých není málo. Tím, že půjde o dva samostatné časopisy, budou vybrané články publikovány v obou jazykových verzích, většina však jen v jedné z nich. To proto, abychom zahraniční badatele neobtěžovali přílišným detailem a naše čtenáře nesytily u nás obecně známými pravdami.

V situaci všeobecného krácení zdrojů se ani Sociologický časopis nevyhne některým opatřením. V zájmu spravedlnosti jsou prvními postiženými autoři a recenzenti, kteří nadále nebudou za své výkony a texty placeni. Věříme, že se tím nic nezmění ani na hojnosti nabízených článků, ani na důkladnosti lektorských posudků. Alespoň v tom se přiblížíme západním normám, kde publikace v odborném časopise jsou nutným vyústěním výzkumné práce a kde volba recenzentů je uznáním jejich vědecké prestiže. Doufáme, že publikační činnost se